

2018 ha estat un any d'expansió de la memòria en diversos formats i llenguatges, sola o en companyia d'altres artistes i curadores.

A nivell individual he volgut explorar i il·luminar noves formes d'entendre l'humanisme i la crisi en la nostra percepció del món en tant que humans, i meva, en tant que dona:

La instal·lació [Nosaltres & l'estat de les coses](#) (Museu del paper de Capellades), és una sèrie de pintures-acció, carícies i esgarrapades, forats i disconformitats, paisatges que es fan abisme, que ens traslladen a una altra dimensió, a l'absència de matèria que permet la connexió entre dos llocs. Imatges metamòrfiques que amb la negritud del petroli, el color de l'aiguamarina o la resplendor de l'or dibuixen un bestiar polisèmic que desperta en la nostra ment totes les possibilitats de la imaginació.

El moebius de paper **Els carrers seran sempre nostres** forma part d'una sèrie que s'enreda en l'espai com un infinit de mans i llum.

En la vídeo-instal·lació [Insektament errants](#) (galeria Juan Naranjo, Barcelona) és la mateixa fúria la que amb les empremtes dels dits amb tinta i l'impacte de les mans, em porta a estripar el paper tornant de nou al forat, a un punt de fuga i a un crit. Col.laborativament, a partir de les fotografies de Vanessa

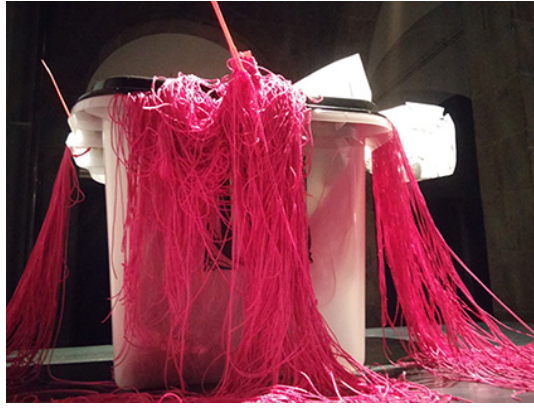
Pey i la música de Pierre Bastien, sorgeixen nous elements, éssers i paisatges, que ens evoquen a la idea d'Insekta, aquest ésser reivindicatiu, que proposa una nova llum en l'estat de les coses, aquest cop des d'una visió no-antropocentrista. [CATÀLEC](#)

En les 3 monogràfiques de vídeo presentades, la imatge sorgeix de la relació entre allò íntim i allò públic, la natura i la ciutat, allò estàtic en la pintura i el moviment del temps en l'espai. El recull construeix una ficció poètica a partir de la meua memòria individual. Formen part de la selecció: [WHITE TEARS](#), [ETC](#), [EUCALIPTUS](#), [ALLÀ](#), [DRUMS & DESIRE](#), ... **mediterranean garden** a Lumen Gallery, Kyoto, Japó. Festival LOOP, galeria Juan Naranjo, festival FLUX, Antic teatre, Barcelona

A nivell col·lectiu hi ha hagut una revisió de la memòria dels fets recents a vegades com una explosió de color i de denúncia, a vegades com una il·luminació. L'urna **Una barbaritat** va formar part de l'exposició "55 urnes per la llibertat" (Brussel·les, Perpinyà, Arts Santa Mònica, etc).

Dins de l'exposició "1 d'octubre i més" a la Model, presó de Barcelona, he recuperat la instal·lació [LLUM!](#) -aquest cop adaptada a les cel·les on van patir en el temps misèria moltes persones- per reflexionar sobre la repressió i els fets de l'1 d'octubre. Llum com memòria.

[FILS D'OBLIT](#), fet amb els poemes del llibre Raó del cos de Maria Mercè Marçal, planeja sobre el cos que parla del dolor i la malaltia (Festival LOOP, Capella de l'Hospital de la Santa Creu, Barcelona).

[2 HABITACIONS AMB VISTES](#) és una sèrie de relats dels visitants de Barcelona dels anys 90 i la meua iniciació en el vídeo-art, alternativa en la què em va acompanyar Núria Font (Cosmogonia del moviment, LOOP festival, Santa Monica Centre d'art, Barcelona).

I acabo pels començaments, **Oil light** (1991), 2x2 m.

